

brugerne, men såvel Miljøklagenævnet som landsretten har i den første halvdel af 1990'erne godkendt den form for regulering, og man må jo sige, at den har medvirket til, at der er sket fremskridt.

Der er investeret i bedre teknologi på rensningsområdet, og der er bedre foderudnyttelse på dambrugene. Der er kort sagt kommet bedre styr på dambrugsområdet. Ja, selv Ringkjøbing Amt har ifølge miljøministerens svar til mig her den 17. december sidste år tilkendegivet, at amtet fremover vil administrere i overensstemmelse med gældende regler for håndhævelse af de fastsatte foderkvoter, og det er jo en god ting.

Tildeling af større produktionskvoter kan godt lade sig gøre, og ifølge Miljøklagenævnet skal bare følgende tre elementer opfyldes: for det første at dambrugets indretning og drift opfylder miljøbeskyttelseslovens bestemmelse om anvendelse af renere teknologi, for det andet at målsætningen for vandløb og søer nedstrøms dambruget kan opfyldes, og for det tredje, at hensynet til fjernrecipienter, altså de indre farvande og søer osv., er tilgodeset.

I forbindelse med de senere års mange tvistigheder omkring dambrugets miljøforhold er det understreget, at dambrug bør behandles som andre særligt forurenende virksomheder. Der er dog så mange særlige forhold omkring dambrugene, som jo bruger vandløbsvand i produktionen, at det er vanskeligt og bekosteligt at skaffe et dækkende billede af miljøpåvirkningen alene igennem målinger på ind- og udløbsvandet. Men der fremkommer jo heldigvis hele tiden bedre teknologi, og der er med millionstøtte fra det offentlige iværksat forsøg på Døstrup Dambrug i Himmerland med et betonkummeanlæg og et stærkt udvidet måleprogram. Forsøget skal vise, hvorvidt det er muligt at bedømme dambrugets samlede miljøpåvirkning på selve udledningen, og det forsøg startede den 5. april sidste år og løber over 2 år.

Vi finder i Socialdemokratiet, at det er et meget interessant og perspektivrigt forsøg, som måske kan bane vejen for en anden form for regulering i fremtiden, men der kan naturligvis ikke drages konklusioner på forhånd, når forsøget knap nok er halvt gennemført endnu.

Vi er derfor ikke indstillet på at opgive dambrugsbekendtgørelsens foderkvoter som regulator, før der er noget, der er dokumenteret lige så effektivt at sætte i stedet for. Og derfor er vi i dag nødt til at sige nej til det borgerlige forslag,

fordi vi mener, at den nuværende ordning er en mere ansvarlig form for miljøpolitik.

Kim Andersen (V):

Når vi i Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, CD og Frihed 2000 har ønsket at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning, er det ud fra ønsket om, at vi gerne vil ligestille dambrugserhvervet med andre virksomheder, i måden hvorpå erhvervet miljøreguleres. Det er også, for at nyeste teknologi kan vinde indpas og udnyttes optimalt inden for dambrugserhvervet, både med hensyn til en bedre indtjeningsmulighed og en dermed styrket konkurrenceevne og også for derved at have mulighed for at højne kvaliteten af de fiskeprodukter, der kommer fra dambrugserhvervet, og som skal eksporteres.

Det er vores bevæggrunde, og spørgsmålet omkring ferskvandsdambrugenes miljøregulering er ved at være en langstrakt sag. Det er, som om Socialdemokratiet har udset sig dette erhverv som prygelknabe for alt ondt, som om det nærmest skal nedlægges, som om man helst vil af med det her erhverv, og det er jo en smule besynderligt.

Det er lykkedes at reducere antallet af dambrug betydeligt i de senere år. Efterhånden er vi nede på små 400 dambrug landet over, men dog er der omkring 3.000 mennesker beskæftiget i dambrugserhvervet og i tilknyttede erhverv. Man producerer omkring 32.000 t fisk, hovedsageligt ørreder, pr. år til en samlet værdi af omkring 700 mio. kr., og heraf eksporteres omkring 85 pct. Det er måske nok et lille erhverv, men da bestemt ikke noget uvæsentligt erhverv, og i nogle egne af landet også et betydende erhverv.

Med den undersøgelse, der foreligger fra DMU, mener vi, at der er sagligt og fagligt belæg for at ændre på miljøreguleringen for dambrugene, således at dette erhverv som andre reguleres på udledningen og ikke på tildelingen af foderkvoter. Det er en forkert miljøregulering, der er indført for dette erhverv. Vi står os ikke ved det i længden. Det er uværdigt over for erhvervet, og vi må have det lavet om hurtigst muligt.

Når ministeren og også den socialdemokratiske ordfører taler om vandkvaliteten i vores vandløb og søer, som ikke er god nok eller ikke blevet bedre, som det siges, så er det bestemt en sandhed med stærke modifikationer. Der er talrige vandløbsrapporter, der fortæller det modsatte: at vandkvaliteten er stigende. Men der